UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria tertia post d[omi]nicam primam in Quadragesima. Textus eua[n]ge. Mat. ca. xxi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

exeq̄ntib⁹ ſniam iudicis: vt ſan. Tho. iiij.
vbi ſ. videt̄ velle. q̄uis aliq̄ dicant ꝙ ſua
ſpōte veluti deſpati recedāt a do(bi) ſ. ma
li(ſ i ſuppliciū eternū: iuſti aūt in vitā et̄nā)
id eſt ibūt ad viſionē dei ſm Aug. qꝛ ꝯte
platio ꝑmittit̄ nob̄ actionū oim finis. atʒ
eterna ꝑfectio gaudioꝝ. Hec ille. Ibūt āt
tūc ſcti ad vitā eternā duob⁹ modis ſm ꝙ
vita ſumit̄ dupl'r. ſ. ꝑ eſſentia viuētis: ⁊ ꝑ
opatiōe vitali. Reſurgēt em̄ ad vitā imoꝛ
talē ⁊ eleuabunt̄ ad illā viſionē q̄ ⁊ eſt vi/
ta ⁊ eſt eterna: nō ſolū qꝛ ſemꝑ durabit: ſʒ
qꝛ i ea nulla eſt variatio: ita ꝙ ſcti in et̄nū
nō pl⁹ videbūt i deo q̄ꝫ i ꝑmo inſtāti q̄ vi/
debūt ſm ſctm̄ Tho. vbi q̄ꝫ. ⁊ h̄ ꝟtute ꝑdi
cte viſiōis: cū q̄ tn̄ ſtat ꝙ vidētib⁹ deū ꝯti
nue aliq̄ noua reuelent̄ q̄ꝫdiu durāt illūīna
tiōes. Dr̄ āt vita btōꝝ poti⁹ eterna q̄ꝫ dā
natoꝝ. q̄uis vtraq̄ꝫ ſꝑ duret. qꝛ iuariabi/
lioꝛ eſt maxie q̄ ad ipm̄ intelligere btm̄ qd̄
ſꝑ vnū nūero erit ⁊ eq̄ inteſum ſꝑ. ⁊ dr̄ vi/
ta cū ſit opatio vital'. In hac ꝑte eſt do
cumētū moꝛale: qd̄ Greg. tāgit. xxv. moꝛ.
d. Si tātā penā minat̄ ei q̄ ſua nō dediſſe
ꝯuincit̄: q̄ pena feriēdus eſt: qꝛ redarguit̄
abtuliſſe aliena? Hec ille. Eſt autē iteꝝ
aliud documētū. Nā ex h̄ euāgelio ptʒ ꝙ
iudex ꝑmo opa examinabit cū dr̄: eſuriui
⁊c. Examinabit aūt q̄ntū ex ſcptura colli/
git̄ oia cogitata ⁊ dicta ⁊ facta ⁊ cōmiſſa
nob̄ circa q̄ omiſerim⁹. Iſta aūt cōmiſſa
ſūt q̄ttuoꝛ. ſ. tp̄s. d̄ q̄ mala rōnē reddēt oci
oſi. ⁊ res tꝑales de q̄b⁹ malā rōnē reddēt
auari. ⁊ coꝛp⁹ de q̄ luxurioſi. ⁊ aia d̄ q̄ ſuꝑ/
bi: q̄ abiecta dei imagine ſuꝑinduxerūt di
abolicā. Ptʒ ſcdo ꝙ examinata ꝑōderā/
bit: qꝛ dicet Amē dico vob̄ q̄ꝫdiu ⁊c. Mi
chael igr̄ pōderatoꝛ aiaꝝ ſm repſentatōꝫ
eccl'ie aliq̄s inueniet nulli⁹ pōderꝫ q̄ nulla
bona habebunt. Cuilibet tali dicet̄ illud
Dan̄. v. Appēſus es in ſtatera: ⁊ inuēt⁹ es
nō q̄dē min⁹: vt ibi dr̄. ſʒ nihil hn̄s: ⁊ ꝓijci
etur in foꝛnacē. Quedā āt erūt ſemiplene
q̄. ſ. penitētes nō cōpleuerūt ſatiſfactionē
Iſte inuenient̄ min⁹ hr̄e ⁊ ibūt ad purga/
toꝛiū. Quedā ꝟo erūt plene ⁊ ſatis hn̄tes
q̄. ſ. q̄ntū deliq̄rūt tātū ſatiſfecerūt. Que/
dā ꝟo ſuꝑplene multū hn̄tes. Ambo aūt
iſta genera aiaꝝ ab illo campſoꝛe ponent̄
in theſauro celeſti. Tertio ponderata ſen
tentiabit. qꝛ dicet: diſcedite. Quarto ſen/
tentiata executioni mādabit. qꝛ ibunt ⁊c.
ita ꝙ nō euadent ꝑ appellationē aut ſuꝑ/
plicationē: aut ꝑ querelā falſi: aut ꝑ ſatiſ/
factionē q̄n damnent̄ iniqui.

Feria tertia poſt dn̄icam pri/ mā in Quadrageſima.

Textus euāge. Mat. ca. xxi

c Um ītraſſʒ ieſus hie/
roſolymā: cōmota eſt
vniuerſa ciuitas di/
cēs. Quis eſt hic. Po/
puli aūt dicebāt. Hic eſt Ieſus
ꝓpheta a nazareth galilee. Et i/
trauit Ieſus in tēplū dei ⁊ eyci
ebat oēs vendentes ⁊ ementes
in templo. ⁊ menſas numulari
oꝛū ⁊ cathedras vēdentiū colū
bas euertit. Et dicit eis. Scri/
ptū eſt: Domus mea dom⁹ oꝛa/
tionis vocabit̄: vos aūt feciſtis
illā ſpeluncā latronū. Et acceſ/
ſerūt ad eū ceci ⁊ claudi in tem
plo ⁊ ſanauit eos. Vidētes aūt
principes ſacerdotū ⁊ ſcribe mi
rabilia q̄ fecit: ⁊ pueros clamā/
tes in tēplo ⁊ dicētes oſanna fi/
lio Dauid indignati ſūt ⁊ dixe/
rūt ei. Audis q̄d iſti dicunt. Ie
ſus aūt dixit eis. Vtiq̄ꝫ. Nūq̄ꝫ
legiſtꝫ qꝛ ex oꝛe infantiū ⁊ lactē
tiū ꝑfeciſti laudē. Et relictis il
lis abijt foꝛas extra ciuitatē in
bethaniā ibiq̄ꝫ docebat eos de
regno dei.

c Um intraſſet Ie/
ſus hieroſolymā ⁊c. Matth.
xxi. In preſenti euangelio tā
gunt̄ tria puncta: q̄ ſunt Cō/
motio: Eiectio: Indignatio.

Quantū ad ꝑmū ſciendū eſt ꝙ vt ex te
xtu euāgelij patet: iſte ingreſſus domini

Hieruſalē ḋ quo in euāgelio eſt ſermo: fu
it qñ cū tanta glīa deſcēdit de mōte oliue
ti: vt habet dñica pma aduēt⁹. Jō ad in-
tellectū pñtꝫ euāgelij oportet p̄ſupponere
fere oia q̄ i illo dicunt. Procedebat ḡ chri
ſtus ſtipat⁹ cateruis populoꝝ magnificā-
tium eum vocib⁊ ramis leticie: ⁊ cū tan
ta gloria intrauit ciuitatē (Et cū intraſſet
hieroſolymā). ſ. cum ſolennitate ḋ qua ibi
dictū eſt (cōmota eſt). i. ꝯturbata ex inui-
dia: vl' cōmota eſt. i. admirata ſꝫ alioꝝ: vl'
forte fuit vtrūqꝫ (vniuerſa ciuitas). i. p̄nci
pales ciuitatꝫ. qꝛ dolebant ⁊ mirabant de
honore exhibito chr̄o: qꝛ hō laudabat q̄ſi
de⁹. Et tñ vt dt Chryſ. etiā ipi laudantes
non intelligebant q̄ dicebant: ſꝫ ſpūſſctūs
ingreſſus in eos ꝟba formabat. Vl' mira-
bant de ſuſcitatiōe Lazari. Itē de doctri
na ꝓpter quā etiā aſcenderat chr̄s in tēplū
lꝫ ḋ hac non mirarent in ingreſſu ciuitatꝫ
(dicens. Quis eſt hic) q̄ſi dicerent. Iſte n̄
eſt: vel ſaltem nō videt talis ac tāt⁹ vt has
laudes mereat (Populi aūt). i. vilis plebs
ſm Hiero. (dicebant. Hic eſt ieſus ꝓphe
ta) nō q̄cunqꝫ ſm Hiero. ſed quē ſingula-
riter ſuſcitandū p̄dixerat Moyſes (a Na-
zareth galilee) q̄ ibi fuerat educat⁹. Pro in-
tellectu aūt eoꝝ que h̄ dicunt Notandū
eſt ſm Aug. ꝙ chr̄s nō opabat cōtraria:
ſed ꝓ tēpoꝝ ꝯgruitate diuerſa Vñ pri⁹ ſe
occultauerat: qꝛ nōdū venerat hora ei⁹: ⁊
nunc ſe manifeſtat. Item pri⁹ honorē re-
giū refutauerat: ⁊ nūc illū ſuſcipit Primo
ſm Raba. vt oſtēdat ſe ſponte paſſurum.
Scd̄o iuxta Chryſ. vt oñderet q̄s ſit ille
rex. de q̄ añ ꝓpha clamauerat Ecce rex ⁊c.
Tertio iuxta eūdē vt ampli⁹ in ſe iudeorū
inuidia inſaniret. ſed vt mihi videt Chry
ſoſt. capit ly vt. conſecutiue: nō cauſalit. ⁊
Quarto ad humilitatꝫ exemplū. qꝛ q̄nto
maior fuit eius honor in hierl'm: tāto etiā
maior fuit ſubſeq̄ns ignominia paſſionis.
In hac p̄te eſt vnū documētū in ſēſu mo
rali ꝙ ieſu intrante hierl'm. i. animā pecca
tricē poſt peccata: tota ciuitas. i. ipa q̄ntū
ad oēs ei⁹ potētias cōmouet ⁊ ingemiſcit:
⁊ aliter conuerſat q̄꜡ pus.

Quantū ad ſecundū tangit eiectio eoꝝ
q̄ tēplū ꝓphanabāt: cū dr̄ (Et intrauit Je-
ſus in tēplū dei) Chryſ. Hoc erat ꝓprium
boni filij vt ad domū curreret patris ⁊ illi
honorē redderet. Et tu imitator chr̄i fa-
ctus cū aliquā ingreſſus fueris ciuitatē: p̄
mū ad eccl'iam curras. Hoc etiā erat bo-
ni medici: vt ingreſſus ad īfirmā ciuitatē
ſaluandā: iā p̄mū ad originē paſſiōis itē-
deret Nā ſic de tēplo oē bonū egredit: ita
ḋ tēplo oē malū p̄cedit. Si em̄ ſacerdotiū
integrū fuerit: tota eccl'ia floret. ſi āt cor-
ruptū fuerit: oīm fides marcida eſt. Sic
em̄ cū videris arborē pallētib⁊ folijs: itel-
ligis qꝛ viciū hꝫ in radice. ſic cū viderꝫ po
pulū idiſciplinatū: ſine dubio cognoſce qꝛ
ſacerdotiū eius non eſt ſanū Hec ille. Eſt
aūt notandū ꝙ nō intrauit ieſus in tertiū
atriū: cum nō eſſꝫ ſacerdos aut leuita. ſed
ſolū in ſecundū vbi fiebant orōnes ⁊ ſmo-
nes. Oues aūt ⁊ boues vēdebant i p̄mo:
vt credo rōnabiliter. De his āt atrijs ha
bes dñica p̄cedenti (Et eijciebat oēs vēdē
tes ⁊ emētes in tēplo: ⁊ mēſas numulari-
orū ⁊ cathedras vendentiū colūbas euer-
tit) Sup his verbis ſic dicit Hiero. Sciē
dum eſt ꝙ iuxta mandata legis venerabi
li in toto orbe templo dei: ⁊ de cunctꝫ pe-
ne regionib⁊ iudeoꝝ illuc populo cōfluen-
te: inūerabiles īmolabant hoſtie: maxie fe
ſtis dieb⁊: tauroꝝ: arietū: hircoꝝ: paupib⁹
ne abſqꝫ ſacrificio eēnt pullos colūbaꝝ et
turtures offerentib⁊. Accidebat āt eos q̄
delōge veniebant victimas nō hr̄e. Exco
gitauerūt igit ſacerdotes quō p̄dā ḋ p̄plo
facerēt: ⁊ oia aīalia q̄b⁊ op⁹ erat ad ſacri-
ficia vendebant: ⁊ vt vēderēt nō habētib⁊
⁊ rurſus ipi empta ſuſcipent. Hāc ḡ ſtro-
phā. i. fraudē ſe in diuerſa ꝟtentem crebro
venientiū inopia diſſipabat: q̄ indigebant
ſumptib⁊. ⁊ nō ſolū hoſtias nō habebāt: ſꝫ
nec vnde emerēt. Poſuerūt itaqꝫ ⁊ numu
larios q̄ mutuo ſub cautiōe darent pecuni
as. Sed qꝛ erat lege p̄ceptū vt nemo vſu-
ras acciper. ⁊ p̄deſſe nō poterat pecunia fe
nerata que cōmodi nihil hr̄et: ⁊ interdum
p̄deret ſortē: excogitauerūt vt ꝓ numiſ co
libiſtas. i. vilia munuſcula ſuſcipent. verbi
grā: frixi cicerꝫ: vuaꝝqꝫ paſſaꝝ: ⁊ poma di-
uerſi generꝫ. vt q̄ḋ in nummis nō licebat: in
his reb⁊ exigerēt que nūmis emunt. Iſti h-
uiſmodi dñs in domo patris cernēs nego-
ciationē ſeu latrociniū: ardore ſpūs conci

tatu et tantā hoīm mltitudinē eiecit de tēplo. Hec ille q̄ſi formalr. Dicit aūt h magiſt. hiſt. ꝙ ſm hoc recte faciūt q̄ faces cereas i eccleſia vendi nō ꝑmittūt. niſi dicat ꝙ dñs eiecit de tēplo vendentes ꝓpter myſterium. Hec ille. Verūtamē qꝛ iſta vēditio nō eſt mala de ſe: dico ꝙ duobꝫ modis eſt illicita. Vno mō qñ fit ad decipienduꝫ ſeu imoderate lucrandū. Hoc eñi eſt facere ſpelūcā latrocinij ipaꝫ eccl'iaꝫ. Alio mō qñ fit cā mercādi: ita ꝙ finis talis vēditionis ē vendēdo moderate lucrari. Mercari eñi i eccl'ia ē ꝓhibitū extra de imu. eccl. domū tuā. li. vj. Sꝫ ſi ꝑncipalis intentio ſit vt ꝑpl's habeat ad offerendū: licita eſt: etiāſi ſecūdario moderatū lucrū intendat ſine q̄ tñ nihilo minꝰ fieret venditio: ſi cōſtaret de indēnitate vendentiſ. Oē ei opꝰ ad dei gl'iam factibile eſt licitū i eccl'ia: niſi ſit ꝓhibitū (Et dicit eis. Scriptuꝫ eſt) .ſ. Eſa. lvj. Domus mea domꝰ orōnis vocabit) Vñ Aug. in reg'la. In oratorio nemo aliq̄d agat niſi ad qd factū eſt: vnde ꝛ nomē accepit. Hec ille (Vos aūt feciſtiſ illaꝫ ſpeluncā latronū) Hiero. Latro eſt ꝛ templū dei in latronū cōuertit ſpecu q̄ lucra d̄ religione ſectat. Hec ille. Sed q̄re nō reſtiterūt ei? Ad hoc ſic dicit idē. Mihi int oia ſigna q̄ dñs fecit: hoc videt eſſe mirabilius ꝙ vnus hō ꝛ illo tꝑe cōtēptibilis i tantū vt poſtea crucifigeret: ſcribis ꝛ phariſeis cōtra ſe ſeuiētibꝫ ꝛ vidētibꝫ lucra ſua deſtrui: potuerit ad vniꝰ flagelli vbera tantā eijcere multitudinē. Igneū eñi q̄ddam atqꝫ ſidereū radiabat ex oculis eiꝰ: ꝛ diuinitatis maieſtas lucebat i facie. Hec ille. Vel poteſt dici ꝙ aderat ei populi mltitudo q̄ fauebat ei: etiā cū eo qd dicit Hiero. (Et acceſſerūt ad eū) adiutorio miniſtroꝝ ſuoꝝ ceci ꝛ claudi in tēplo: ꝛ ſanauit eos.) In hac parte eſt documentū i ſenſu morali: ꝙ qui vult in eccl'ia recipe ſanitatē: caueat ſimoniacos. Hiero. Niſi aūt mēſas nummularioꝝ ſubuertiſſet cathedraſqꝫ vēdētiū colūbas: ceci ꝛ claudi lucē priſtinā ꝛ cōcitū gradum non meruiſſent accipe. Hec ille. Eſt ꝛ aliud. Nā cū iſta ꝯtigerint i die palmaꝝ qñ chr̄s fuit in hieruſalem cū magno honore ſuſceptꝰ: chr̄s ꝓpter reuerētiā ſibi exhibitā nō omiſit iuſticiā: ſed mox intrauit templū: illudqꝫ purgauit: eiectiſ inde mercatoribꝫ malis. nec ꝓpter ſeuerā iuſticiā omiſit miſe͞diaꝫ: qꝛ languidos curauit: ſignificans iudices ꝛ p̄latos idē facere debere. Eſt ꝛ aliud. Nā cū chr̄s intrauerit animā mouēdo ipam ad ꝯtritioneꝫ: mox etiā illā purgat ꝑ ꝯfeſſionē eijciēdo de tēplo cordis colūbas .i. luxuriaꝫ: eſt eñi anial libidinoſum: ꝛ numularios .i. auariciam: ꝛ boues cornibꝫ vētilātes .i. ſupbiā: ꝛ oues .i. acidiā et inertiā vel hypocriſim. Vel ꝑ vēdētes colūbas intelligunt ſimoniaci: vt dictum eſt.

Quantū ad tertiū tangit idignatio ꝑncipū ſacerdotū ꝛ ſcribaꝝ: cū dr (Videntes aūt ꝑncipes ſacerdotū ꝛ ſcribe) .i. legiſ doctores (mirabilia q̄ fecit) ex q̄bꝫ debuiſſet ad fidem ꝛ deuotionē ad chr̄m prouocari (ꝛ pueros clamātes in templo ꝛ dicentes Oſanna filio dauid: indignati ſunt) vt porte q̄ odium ꝛ rancorē aduerſus chr̄m iā cōcepant (Et dixerunt) calumniādo opa: ſm Hiero. qꝛ in eū manus nō audebāt imponere. Nam Lu. xix. dr ꝙ querebāt eum apprehendere: ſed nō inueniebāt q̄d facerēt illi. Oīs eñi populus ſuſpēſus erat audiēs illū (Audis q̄d iſti dicunt) q̄ſi diceret Hō purus nō debet ſuſtinere laudari vt deꝰ. Chryſ. Sicut colūna ſi modicū obliquata fuerit: accepto pōdere ampliꝰ vadit in latꝰ: Sic ꝛ cor hoīs cū peruerſum fuerit: ſi alicuiꝰ viri iuſti opa videat vel audiat: non ꝯfirmat: ſꝫ magiſ ad inuidiā concitat. Hec ille. Hiero. Sed chr̄i rñſio moderata fuit. Non eñi dixit ꝙ ſcribe audire cupiebant: bene faciunt pueri vt mihi teſtimoniū ꝑhibeāt: nec rurſum errāt ꝛ pueri ſūt. vnde debetiſ etati ignoſcere. ſed ꝓfert exēplū de octauo pſalmo: vt tacente dño teſtimoniū ſcripturaꝝ: pueroꝝ dictū cōfirmaret. Hec ille. Unde ſequit (Jeſus aūt dixit eis. Vtiqꝫ) ſcꝫ audio ꝛ intelligo q̄d dicant: dicendo me eſſe chr̄m. Nam ꝛ d̄ hoc extat ꝓphetia (Nunq̄ꝫ legiſtiſ) in ſcptura diuina (Ex ore infantiū) .i. ꝑ os infantiū nō rōne etatis ſm Chryſ. ſed ſimplicitatiſ (et lactentiū) qui ſcꝫ vt idem dicit mirabilibꝰ chr̄i tanq̄ꝫ lacte nutriebant ꝛ delectabantur. Vel lactentes ſumunt h pro paruul' ſm cōmuneꝫ loquendi modum quo dicit;

Hic adhuc lac habet in ore (pfeciſti laudem) .i. pfectam feciſti laudem chriſti filij tui o pater eterne Chryſ. ſup Matth. Tanq̃ ſi dicat. Eſto: culpa eſt qꝛ iſti clamãt: ſed nunq̃d mea culpa eſt: qꝛ ante tot milia annoꝝ futuꝝ ꝓpha pdixerat. Hec ille. (Et relictis illis: abijt foras extra ciuitatẽ in bethaniã) que erat poſt montẽ oliueti ſcḋo miliario ab hieruſalez. Chryſo. Hinc intelligẽdũ eſt ꝙ dñs tãte fuit paupertatis: ꝛ ita nulli adulatus ſit: vt in vrbe maxima nullũ hoſpitẽ: nullã inueniret manſionẽ. Hec ille. Fuit igiẜ bethaniam Primo: qꝛ nõ habuit inuitãtes in hieruſalẽ. Scḋo: iuxta etiam Chryſoſto. vt ibi corpaliter quieſceret vbi etiã ſpũaliter q̇eſcebat. ſ. apud Lazaꝝ ꝛ ſorores ſe diligentes: relicta infideli ciuitate. Tertio ꝓpter exemplũ noſtrum. Chryſ. Sanctoꝝ virorum eſt nõ ibi querere manſionẽ vbi clariores ſunt viri: ſed vbi fideliores. Nec gaudent vbi epule large ſunt: ſꝫ vbi ſanctitas floret. Hec ille. Sed ↄtra pmã rationem videẜ eſſe. quia chr̃s habebat in hieruſalẽ illum amicũ apud quẽ manducauit paſca Sed ad hoc poſſet dici ꝙ lꝫ ille acceptauerit chriſtum ſeipm̃ inuitantẽ. nõ tamen ipſe inuitauit eum: conſulens ſaluti chriſti quem nolebat hoſpitari intra eos quos i mortẽ eius ſciebat ↄſpiraſſe. vel timẽs ſaluti ſue ꝓpter inuidiam phariſeorum: vel alia rationabili cauſa. Si autez chriſtus fuiſſet phariſeis adulatus: ꝛ hꝫ ꝛ alij eum forte inuitaſſent: hi ratione amicicie: alij ratione laudis concupite (Ibiq; manſit) nocte apud Lazarum ꝛ ſorores eius (ꝛ docebat eos ḋ regno dei) vt ſemper aliquid boni faceret: contra quoſdam pdicatores qui ſolum hora ſermonis dicũt verba dei et per totam diem vacant nugis.

In hac parte eſt vnum documentuz in ſenſu morali: quod Chryſ. tangit dicens Malũ hominẽ: melius locum dando q̃ reſpondendo: poteſt aliq̇s vincere: qꝛ malicia nõ inſtruiẜ ſermonibus: ſed excitatur Et ideo dominus recedendo compeſcere ſtuduit quos reſpondendo nõ compeſcuit. Unde dicitur. Et relictis illis abijt foras. Hec ille.

Feria quarta poſt dominicã primã in Quadrageſima:

Text⁹ euãg. Matth. ca. xij.

a Acceſſerunt ad Jeſum ſcribe ꝛ phariſei: dicẽtes. Magiſter: voluimus a te ſignũ videre. Qui reſpondẽs: ait illis. Generatio mala ꝛ adultera ſignuz q̃rit: ꝛ ſignũ nõ dabiẜ ei niſi ſignũ Jone ꝓphete. Sicut enim fuit Jonas in ventre ceti trib⁹ dieb⁹ ꝛ trib⁹ noctib⁹: ſic erit filius hoĩs in corde terre trib⁹ diebus ꝛ trib⁹ noctib⁹. Uiri niniuite ſurgent in iudicio cũ generatione iſta: ꝛ cõdemnabũt eã: q̃a penitentiã egerũt in pdicatiõe Jone. Et ecce pl⁹ q̃z Jonas hic Regina auſtri ſurget i iudicio cum generatiõe iſta ꝛ cõdemnabit eam: q̃a venit a finibus terre audire ſapiẽtiã Salomonis Et ecce pl⁹ q̃z Salomõ hic. Cũ aũt immũdus ſpiritus exierit ab hoĩe: ambulat p loca arida ꝛ inaquoſa: q̃rens reqͥem ꝛ nõ inuenit. Tunc dicit. Reuertar in domũ meã vnde exiui. Et veniens: inuenit eã vacantẽ: ſcopis mundatã et ornatã. Tũc vadit ꝛ aſſumit ſeptez alios ſpũs ſecũ neq̃ores ſe: ꝛ intrantes habitant ibi. Et fiunt nouiſſima hominis illi⁹ peiora priorib⁹. Sic erit ꝛ generatiõi huic peſſime. Adhuc eo loquente ad turbas ecce mater eius ꝛ frẽs ſtabãt foris: querentes loq̃ ei. Dixit aũt ei quidã. Ecce mater tua ꝛ fratres tui foris ſtant: querẽtes te. At ipſe reſpõdens dicenti ſibi: ait. Que eſt mater mea: ꝛ q̇ ſũt fratres mei: Et extendens ma-